

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **M. T. N.**, zastoupen Mgr. Helenou Pindejovou, advokátkou se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2021, č. j. OAM-199/ZA-ZA12-HA13-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 30. 11. 2021, č. j. 61 Az 2/2021 - 30,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á**.

### O d ů v o d n ě n í :

#### I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 8. 2021, č. j. OAM – 199/ZA-ZA12-HA13-2021, neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., zákona o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neboť žalobce nenaplnil zákonné podmínky pro její udělení.

[2] Žalobce toto rozhodnutí napadl žalobou, kterou Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] V napadeném rozsudku nejprve v bodě 9 shrnul skutková zjištění vyplývající ze správního spisu a uzavřel, že na základě žalobcem popsané situace důvody k udělení mezinárodní ochrany ve formě azylu splněny nejsou. Neuvedl totiž žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr o tom, že je pronásledován za uplatňování politických práv nebo svobod podle § 12 písm. a) zákona o azylu, nebo důvodů uvedených v § 12 písm. b) téhož zákona. Jako nedůvodnou shledal jeho obavu z případného tlaku

věřitelů po jeho návratu do Vietnamu, přičemž odkázal na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu.

[4] Soud rovněž posoudil splnění podmínek pro poskytnutí dalších forem ochrany podle § 13, §14, §14a i §14b zákona o azylu, přičemž uzavřel, že v posuzovaném případě nejsou splněny zákonem požadované podmínky pro jejich poskytnutí.

[5] Závěrem se zabýval též podklady, ze kterých žalovaný vycházel, přičemž ty shledal plně standartními a zákonnými, rovněž řádně odkazující na relevantní zdroje.

## II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[6] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (stěžovatel) kasační stížností (kde v podstatě zopakoval žalobní body) z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu, pro který měl krajský soud napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit.

[7] Uvedl, že mu není známo, kdy pozbyl povolení k trvalému pobytu na území České republiky, avšak zpět do Vietnamu se vrátit nechce, ani nemůže, neboť v České republice žije od 14 let nepřetržitě; ve Vietnamu má rovněž půjčené peníze, které musí splatit, bojí se však věřitelů. Ačkoli v průběhu správního řízení opakovaně uváděl důvody, pro které mu nebylo prodlouženo pobytové oprávnění, správní orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí se k této otázce nevyjádřil a nezhodnotil důvody, pro které mu nebylo pobytové oprávnění prodlouženo. Žalovaný se rovněž vůbec nevyjádřil k situaci ve Vietnamu v případě návratu žadatelů, kteří se snažili získat azyl v zahraničí. Správní orgán tak nesprávně posoudil možnost udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Závěrem zpochybnil též transparentnost a ověřitelnost podkladů, ze kterých správní orgán vycházel.

[8] K podané kasační stížnosti se vyjádřil žalovaný, který navrhl její odmítnutí, případně zamítnutí. Uvedl, že kasační stížnost je mimořádný opravný prostředek, který nelze odůvodnit toliko nesouhlasem se závěry správního orgánu.

## III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud nejprve hodnotil naplnění formálních náležitostí kasační stížnosti. Shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je zastoupen advokátem [§ 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“)]. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a proto se soud podle § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud ji jako nepřijatelnou odmítne.

[10] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS., ve kterém vymezil typové situace, v nichž je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto rozhodnutí může jednat v následujících

pokračování

typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[11] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě stěžovatele podmínky přijatelnosti kasační stížnosti splněny nejsou.

[12] Soud předně konstatuje, že napadený rozsudek splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Krajský soud jasně, srozumitelně a vyčerpávajícím způsobem uvedl, proč námitky tvrzené stěžovatelem neshledal důvodnými, a napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska všech důvodů pro udělení azylu, jakož i doplňkové ochrany; stejně tak srozumitelně vysvětlil důvody neaplikovatelnosti žalobcem odkazované judikatury. Jedná se o srozumitelné rozhodnutí řádně odůvodněné, ze kterého je zcela zřejmé, proč krajský soud žalobu stěžovatele zamítl. Současně Nejvyšší správní soud neshledal, že by došlo k porušení ustanovení o řízení před správním orgánem.

[13] Stěžovatel založil žádost o mezinárodní ochranu na svých obavách stran možných „potíží s věřiteli“. K otázce pronásledování nestátními aktéry a požadavkům účinnosti ochrany ze strany země původu však již existuje početná judikatura kasačního soudu, s níž je napadený rozsudek v souladu (viz např. rozsudky ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, ze dne 18. 12. 2003, č. j. 3 Azs 48/2008 - 57, ze dne 24. 11. 2016, č. j. 5 Azs 251/2016 - 19, nebo ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 312/2016 - 31 a další). Podle ní musí u soukromých osob jako původců pronásledování nebo vážné újmy přistoupit k samotnému pronásledování také záměrná nečinnost státních orgánů či jejich neschopnost poskytovat ochranu před původci pronásledování (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2005, č. j. 6 Azs 479/2004 - 41, ze dne 14. 6. 2007, č. j. 9 Azs 49/2007 - 68, nebo ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008 - 62). Judikatura kasačního soudu rovněž dovodila, že ekonomické důvody nejsou samy o sobě důvody azylově relevantními (srov. rozsudek ze dne 15. 12. 2003, č. j. 4 Azs 31/2003 - 64, ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, či ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003 - 54).

[14] Krajský soud hrozbu skutečného nebezpečí vážné újmy v případě stěžovatele neshledal. S tímto hodnocením se Nejvyšší správní soud plně ztotožnil. Stěžovatel v průběhu správního řízení neuvedl nic, na základě čeho by bylo možné dospět k závěru, že mu vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu vůbec hrozí. Dlužno uzavřít, že obavy stěžovatele jsou v současné době předčasné a ryze hypotetické, neboť k žádným takovým incidentům dosud nedošlo a z obsahu spisu nevyplývá, že by tyto obavy měly jakékoli reálné opodstatnění. Stěžovatel nadto také nevysvětlil, proč by nebylo možné využít ochrany státních orgánů v zemi původu (jak ji ostatně podrobně zhodnotil krajský soud). Břemeno tvrzení ohledně nedostupnosti (resp. nedostatečnosti) ochrany v zemi původu přitom leží na stěžovateli; srov. rozsudek kasačního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008 - 62.

[15] Stěžovatel namítl, že žalovaný nezjistil před vydáním svého rozhodnutí dostatečným způsobem skutkový stav věci. K tomu kasační soud uvádí, že požadavky na podklady pro rozhodnutí žalovaného se zabýval např. v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, čj. 1 Azs 105/2008 - 81, č. 1825/2009 Sb. NSS, podle něhož musí být užit podklady relevantní, důvěryhodné a vyvážené, aktuální a ověřené z různých zdrojů, transparentní a dohledatelné. Ze správního spisu plyne, že podklady žalovaného tyto požadavky splňují. Ostatně ani stěžovatel krom obecné námitky vůči nim nic konkrétního nenamítá. Krajský soud rovněž správně upozornil, že se s těmito podklady z vlastní vůle žalobce neseznámil, ani se k nim nevyjádřil.

[16] S ohledem na důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, které stěžovatel uvedl v průběhu správního řízení, kdy se nezmínil o žádných azylově relevantních potížích či obavách, nelze tedy žalovanému vytýkat nedostatečné zjištění skutkového stavu. Je totiž primární povinností stěžovatele, aby uvedl a doložil všechny rozhodné skutečnosti, které následně správní orgán vyhodnotí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003 - 42, nebo též rozsudek ze dne 7. 12. 2005, č. j. 4 Azs 151/2005 - 86).

#### IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[17] Lze proto uzavřít, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na námitky uvedené v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[18] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud o nákladech nerozhodoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., přestože kasační stížnost odmítl, a to s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS (srov. obdobně usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel s kasační stížností nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává, neboť náklady mu nad rozsah jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. června 2022

JUDr. Lenka Kaniová  
předsedkyně senátu